

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดระนอง

สัญลักษณ์ประจำจังหวัดระนอง

คำขวัญของจังหวัดระนอง

"คอคอดกระ ภูเขาหญ้า กาหยูหวาน ธารน้ำแร่ มุกแท้เมืองระนอง"

ตราประจำจังหวัดระนอง มีความหมายดังนี้

เลข 5 หมายถึง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระปิยมหาราช รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

ปราสาท หมายถึง พระที่นั่งรัตนรังสรรค์

ภูเขา หมายถึง ภูเขาหินเวศน์คีรี

พานแว่นฟ้า หมายถึง ชาวจังหวัดระนอง

สภาพทั่วไปของจังหวัดระนอง

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบน ด้านทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน และประเทศพม่า โดยมีระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 568 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3,298.045 ตารางกิโลเมตร (2,061,278 ไร่) เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับที่ 60 ของประเทศไทย เป็นพื้นที่ราบ 14% และภูเขา 86 % มีเกาะใหญ่น้อยในทะเล อันดามัน จำนวน 62 เกาะ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอกาบัง จังหวัดชุมพร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอเมือง,อำเภอสวี,อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพรและอำเภอไชยา , อำเภอท่าฉาง , อำเภอบ้านตาขุน และกิ่งอำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอกระบือ จังหวัดพังงา และอำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศพม่า และทะเลอันดามัน

■ ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาว แคบ จากทิศเหนือสุดจดใต้สุดยาว 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุด ที่เป็นพื้นดิน ประมาณ 25 กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุด 9 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วย ทิวเขา หุบเขา สลับซับซ้อน และเป็นป่าปกคลุม ทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัด คือ ภูเขาพ่อตาโขงโดง สูง 1,700 ฟุต

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

จังหวัดระนองได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมทั้งสองฤดู ทำให้ได้รับไอน้ำและความชุ่มชื้นมาก อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ประมาณ 28.01 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 35.13 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.16 องศาเซลเซียส เดือนเมษายน เป็นเดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด เคยตรวจวัดอุณหภูมิสูงสุดได้ที่ 39.6 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2516 และอุณหภูมิต่ำสุดได้ที่ 13.70 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2499 นอกจากนี้อิทธิพลของมรสุมทั้งสองฤดู ทำให้บริเวณจังหวัดมีความชุ่มชื้นและความชื้นสัมพัทธ์สูงเป็นเวลานาน โดยความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีประมาณ 77.05% ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ย 95% ต่ำสุดเฉลี่ย 46.90%/ ลมมรสุมและพายุเขตร้อน ลมมรสุมได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกบริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้ เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร มรสุมนี้จะนำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมาก และฝนตกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดระนอง และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น พายุเขตร้อนมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป ตามแหล่งกำเนิด ส่วนที่มีอิทธิพลต่อลมฟ้าอากาศของประเทศไทย ส่วนใหญ่มีแหล่งกำเนิดในมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตก และทะเลจีนใต้ เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างบริเวณแหล่งกำเนิดของพายุหมุนเขตร้อน ทั้ง 2 ด้าน ด้านตะวันออก คือ มหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลจีนใต้ ส่วนด้านตะวันตก คือ อ่าวเบงกอลและทะเลอันดามัน โดยพายุมีโอกาสเคลื่อนจาก มหาสมุทรแปซิฟิกและทะเลจีนใต้เข้าสู่ประเทศไทยทางด้านตะวันออกมากกว่าตะวันตก โดยเฉพาะจังหวัดระนอง เป็นแนวที่พายุมีโอกาสเคลื่อนผ่านจากตะวันออกสู่ทะเลอันดามันหลายครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2547 พายุหมุนฟ้า ได้เคลื่อนผ่าน แต่ขนาดและความเร็วลดลงไปมากทำให้ได้รับความเสียหาย หรือมีผลกระทบเพียงเล็กน้อย

■ ลักษณะฤดูกาล

ฤดูกาลของจังหวัดระนอง แบ่งตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทยออกได้เป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของ ฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้อากาศร้อนทั่วไป อากาศจะร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนัก เนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล กระแสลมและไอน้ำจากทะเลทำให้อากาศคลายความร้อนลงไปมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม จะมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และร่องความกดอากาศต่ำจะพัดผ่านภาคใต้เป็นระยะ ๆ อีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม จะมีฝนตกชุกที่สุดในรอบปี

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในระยะนี้จะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็น แต่เนื่องจากจังหวัดระนองอยู่ใกล้ทะเลอุณหภูมิจึงลดลงเล็กน้อยเป็นครั้งคราว อากาศไม่สู้จะหนาวเย็นมากนัก และตามชายฝั่งจะมีฝนตกทั่วไปแต่มีปริมาณไม่มาก

ประชากรและชุมชน

ตำแหน่งที่ตั้ง อำเภอเมืองระนอง ตั้งอยู่ริมถนนเรืองราษฎร์ ตำบลเขานิเวศน์

สภาพพื้นที่ อำเภอเมืองระนอง มีเนื้อที่ประมาณ 713.723 ตารางกิโลเมตร โดยทั่วไปเป็นภูเขา พื้นที่ราบสูงส่วนมาก ที่ราบต่ำมีน้อย ความสูงขึ้นอยู่กับทางด้านทิศตะวันออก ค่อย ๆ ลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันตกด้านชายฝั่งทะเลอันดามัน ไม่มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน คงมีเพียงลำคลองเล็ก ๆ จำนวน 9 สาย

ประชากรและอาชีพ อำเภอเมืองระนอง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรกรรม ได้แก่ เงาะ มะพร้าว จำปาตะ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะม่วงหิมพานต์ ลองกอง กาแฟ ทุเรียน มังคุด สะตอหมาก และการปศุสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ แพะ สุกร เป็ด ไก่

การปกครอง พื้นที่การปกครองอำเภอเมืองระนอง มี 3 เทศบาล 8 อบต. 9 ตำบล 38 หมู่บ้าน มีเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. เทศบาลตำบลปากน้ำ
2. เทศบาลตำบลหงาว
3. องค์การบริหารส่วนตำบลราษกรุด
4. องค์การบริหารส่วนตำบลหงาว
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบางรีน
6. องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ
7. องค์การบริหารส่วนตำบลบางนอน
8. องค์การบริหารส่วนตำบลหาดส้มแป้น
9. องค์การบริหารส่วนตำบลทรายแดง
10. องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพยาม

อำเภอกระบุรี

คำขวัญอำเภอ "คอคอดกระ เสด็จพระแข่งเรือ มากเหลือต้นจาก ของฝากซาลาเปา"

ตำแหน่งที่ตั้ง อำเภอกระบุรี ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดระนอง ห่างจากตัวจังหวัดระนอง 61 กิโลเมตร เป็นอำเภอที่มีพื้นที่มากที่สุดของจังหวัดระนอง

สภาพพื้นที่ อำเภอกระบุรี มีเนื้อที่ 783.010 ตารางกิโลเมตร

ประชากรและอาชีพ อำเภอกระบุรี อาชีพหลัก ได้แก่ ทำสวนยางพารา ทำสวนกาแฟ ทำสวนปาล์ม และทำสวนผลไม้ อาชีพเสริม ได้แก่ ค้าขาย ประมงพื้นบ้าน และรับจ้าง

การปกครอง พื้นที่การปกครองของอำเภอกระบุรี มี 1 เทศบาล 7 อบต. 7 ตำบล 61 หมู่บ้าน มีเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. เทศบาลตำบลน้ำจืด
2. องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำจืด
3. องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำจืดน้อย
4. องค์การบริหารส่วนตำบลมะมู
5. องค์การบริหารส่วนตำบลปากจั่น
6. องค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง
7. องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่
8. องค์การบริหารส่วนตำบล จ.ป.ร.

อำเภอละอุ่น

ตำแหน่งที่ตั้ง อำเภอละอุ่น ได้ชื่อว่า "อำเภอในหุบเขา" ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดระนอง ห่างจากตัวจังหวัดระนอง ถนนสายหาดส้มแป้น - บางพระใต้ ระยะทาง 32 กิโลเมตร และถนนเพชรเกษม - ละอุ่น แยกกิโลเมตรที่ 30 ระยะทาง 43 กิโลเมตร มีอาณาเขตชายฝั่งริมทะเลด้านตะวันตกติดต่อกับประเทศพม่า

สภาพพื้นที่ อำเภอละอุ่น มีเนื้อที่ประมาณ 748.546 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงต่ำ มีลำน้ำสำคัญ ได้แก่ คลองละอุ่น คลองบางพระ คลองบางแก้ว ลักษณะพื้นที่คล้ายกับรูปหัวใจ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาบางส่วนเป็นที่ราบ มีเนื้อที่เพื่อการเกษตรประมาณ 39,194 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 15 ของพื้นที่ทั้งหมด อำเภอละอุ่นได้ชื่อเป็น "เมืองหุบเขา" เพราะภูมิประเทศเต็มไปด้วยภูเขา ภูเขาที่สำคัญ ได้แก่ ทิวเขาปักขุนอำเภอ ทิวเขาควรง ในท้องที่ ตำบลละอุ่นเหนือ ทิวเขาคลอง ตำบลบางพระเหนือ ทิวเขาตอเบา ตำบลบางแก้ว จากสภาพดังกล่าว ทำให้พื้นที่ป่ายังคงอุดมสมบูรณ์ จึงยังเป็นผลให้สภาพอากาศมีความชื้นสูง ฝนตกชุก อุณหภูมิอากาศเย็นสบายหมอกปกคลุมภูเขาทำให้ดูคล้ายทะเลหมอก

ประชากรและอาชีพ อำเภอละอุ่น ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร มีการทำสวนยางพารา สวนปาล์มและทำไร่กาแฟ

การปกครอง พื้นที่การปกครองของอำเภอละอุ่น มี 1 เทศบาล 3 อบต. 7 ตำบล 30 หมู่บ้าน มีเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. เทศบาลตำบลละอุ่น
2. องค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบางพระเหนือ

อำเภอกะเปอร์

ตำแหน่งที่ตั้ง อำเภอกะเปอร์ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดระนอง ห่างจากตัวจังหวัดระนอง 52 กิโลเมตร ติดชายฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไปตามทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 620 กิโลเมตร

สภาพพื้นที่ อำเภอกะเปอร์ มีเนื้อที่ประมาณ 657.688 ตารางกิโลเมตร มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ของป่า และแร่ธาตุต่าง ๆ มีแม่น้ำลำคลองที่สำคัญ 2 สาย คือ คลองกะเปอร์ มีต้นกำเนิดจากเขาแม่ยายหมอน และคลองบางหิน มีต้นกำเนิดเขาแดนคลองยัน

ประชากรและอาชีพ อำเภอกะเปอร์ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมและการประมง ซึ่งในพื้นที่มีพืชทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา กาแฟ เงาะ มังคุด ลองกอง และปาล์มน้ำมัน

การปกครอง พื้นที่การปกครองของอำเภอกะเปอร์ มี 1 เทศบาล 4 อบต. 5 ตำบล 34 หมู่บ้าน มีเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. เทศบาลตำบลกะเปอร์
2. องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงกลวง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกะเปอร์
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบางหิน

อำเภอสุขสำราญ

ตำแหน่งที่ตั้ง อำเภอสุขสำราญ ตั้งที่ว่าการอยู่ หมู่ที่ 5 ตำบลกำพวน อยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดระนอง ห่างจากจังหวัดระนอง ประมาณ 94 กิโลเมตร มีเนื้อที่รวมประมาณ 395.087 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 246,929.375 ไร่

สภาพพื้นที่ อำเภอสุขสำราญ มีเนื้อที่ประมาณ 395.078 ตารางกิโลเมตร พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบไหล่ทวีปและที่ราบเชิงเขา มีภูเขาสูงและป่าไม้สลับอยู่ทั่วไป พื้นดินส่วนใหญ่เป็นดินทราย มีพื้นที่ราบประมาณ ร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมด มีภูเขาใหญ่เป็นแนวยาวตลอดเหนือ - ใต้ อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอ และมีภูเขากระจัดกระจายอยู่ตามริมแนวฝั่งอันดามัน ด้านทิศตะวันตก มียอดภูเขาสูง คือ ยอดเขาแดนเป็นรายต่อของ 3 จังหวัด คือ ระนอง พังงา และสุราษฎร์ธานี รวมมีพื้นที่ที่เป็นป่าไม้และภูเขา ประมาณร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งหมด มีคลองสำคัญ 4 สาย ได้แก่ คลองบางมันและคลองบางนอน ไหลผ่านหมู่ที่ 1 ตำบลนาคา ลงสู่ทะเลอันดามัน คลองนาคา ไหลผ่านหมู่ที่ 2, 5 และหมู่ที่ 4 ตำบลนาคา ลงสู่ทะเลอันดามัน และคลองกำพวน ไหลผ่านหมู่ที่ 2, 3 และหมู่ที่ 5 ลงสู่ทะเลอันดามัน

การปกครอง พื้นที่การปกครองของอำเภอสุขสำราญ มี 2 อบต. 2 ตำบล 15 หมู่บ้าน มีองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลนาคา
2. องค์การบริหารส่วนตำบลกำพวน

ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การศึกษา

■ การศึกษา

จังหวัดระนองมีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารวมทั้งสิ้น 105 แห่ง กับ 1 สาขา แยกเป็นโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมือง จำนวน 38 โรงเรียน กับ 1 สาขา อำเภอกระบุรี 29 โรงเรียน อำเภอกะเปอร์ 15 โรงเรียน อำเภอละอุ่น 12 โรงเรียน และกิ่งอำเภอสุขสำราญ 11 โรงเรียน มีข้าราชการครู รวม 1,466 คน นักเรียน / นักศึกษา รวม 31,457 คน สัดส่วนครูต่อนักเรียนเป็น 1 : 21

■ การนับถือศาสนา

ชาวระนองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอกะเปอร์ และกิ่งอำเภอสุขสำราญ ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอื่น ๆ

ในปี 2548 จังหวัดระนองมีพุทธศาสนิกชน 151,200 คน (ร้อยละ 85.23) จำนวนวัด 20 แห่ง สำนักสงฆ์ 12 แห่ง ที่พักสงฆ์ 48 แห่ง อิสลาม 23,015 คน (ร้อยละ 12.98) จำนวนมัสยิด 29 แห่ง คริสต์ 3,057 คน (ร้อยละ 1.72) โบสถ์ 5 แห่ง และอื่น ๆ (ฮินดู) 127 คน (ร้อยละ 0.07)

■ ประเพณี / งานประจำปี

จังหวัดระนองมีประเพณี และงานประจำปี ที่สำคัญที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน คือ

1. ประเพณีสวดกลางบ้าน มีการประกอบพิธีทางศาสนา สวดภาณยักษ์ไล่ภูตผีปีศาจทั้งหลาย โดยชาวบ้านทุกครัวเรือนจะตัดผม ตัดเล็บ ห่อด้วยกระดาษขาวหรือกระดาษแดงใส่ลงแพที่ทำด้วยไม้ระกำ และประดับประดาอบๆ แพด้วยธงแดงที่ทำจากกระดาษสี เมื่อน้ำทะเลหรือน้ำในแม่น้ำขึ้นเต็มที่จะมีการปล่อยแพไปตามแม่น้ำ ถือเป็นประเพณีที่มีการจัดงาน 3 วัน 3 คืน และมีหรรษาจัดแสดงด้วย กำหนดจัดงานประมาณเดือนมกราคม หรือเดือนเมษายน ของทุกปี

2. ประเพณีตักบาตรเทโว เกิดจากความเชื่อกันว่า ในวันออกพรรษานี้เป็นวันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสด็จลงมาจากชั้นดาวดึงส์ลงมาโปรดมนุษย์โลก เมื่อถึงวันนี้ชาวพุทธจะนำอาหารคาวหวานไปใส่บาตร ซึ่งเป็นประเพณีทางศาสนาที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านาน กำหนดจัดงานในวันออกพรรษาของทุกปี

3. ประเพณีงานแห่พระแข่งเรือ นำเรือมาตกแต่งให้สวยงาม และอัญเชิญพระพุทธรูปประดิษฐานในเรือ แล้วแห่ไปตามลำน้ำกระบุรี ซึ่งเป็นแม่น้ำที่กั้นพรมแดนระหว่างไทย - พม่า นอกจากนี้ยังมีการ แข่งเรือประเภทต่าง ๆ กำหนดจัดงานตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ถึงวันแรม 3 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปี

4. ประเพณีออกพรรษา ในวันออกพรรษาจะมีประเพณีที่นิยมปฏิบัติกัน ดังนี้

ประเพณีทำพุ่มหรือผ้าป่า จะทำกันในตอนบ่ายของวันออกพรรษา โดยแต่ละบ้านจะจัดทำพุ่มไว้หน้าบ้าน พร้อมด้วยผ้าเหลือง 1 ผืน และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับพระสงฆ์ ต่อจากนั้นผู้จัดการฝ่ายสงฆ์ ก็จะนิมนต์พระไว้ล่วงหน้าให้มากที่สุด โดยมากจะนิมนต์พระทุกรูปในเขตนั้นแล้วสำรวจพุ่มติดหมายเลขหรือชื่อเจ้าของพุ่ม เพื่อนำไปให้พระสงฆ์จับฉลาก เมื่อจับฉลากได้พุ่มของใครก็จะหาพุ่ม เมื่อพบแล้วผู้เป็นเจ้าของพุ่มก็จะนิมนต์พระภิกษุรูปนั้นมาเพื่อกล่าวถวายผ้าป่า หลังจากกล่าวถวายผ้าป่าแล้วพระภิกษุก็จะชักผ้าบังสุกุลแล้วให้พระแก่เจ้าของพุ่ม กำหนดจัดงานในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปี

5. ประเพณีวันสารทไทย เป็นวันสำคัญวันหนึ่งที่ทุกคนนำอาหารคาว หวาน ไปถวายพระสงฆ์และนำโกศ อัฐิ ของปู่ ย่า ตา ยาย หรือบิดา มารดา ผู้ล่วงลับไปแล้ว เพื่อให้พระสงฆ์สวดมาติกาบังสุกุลทำบุญอุทิศให้แก่ท่าน

6. ประเพณีวันสงกรานต์ วันสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยแบบโบราณ เมื่อมีโอกาสดี ๆ มาถึง บรรดาลูกหลานจึงไปคารวะผู้ใหญ่ที่มีอายุมาก ๆ เพราะบางครั้งตนเองอาจจะกระทำล่วงเกินไปบ้าง โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ดังนั้น จึงมีการกราบเพื่อขอขมาและขอศีลขอพร โดยนำดอกไม้ ธูปเทียน ข้าวเกรียบ เงินใส่พาน เสื้อผ้าชุดใหม่ ผ้าขาวม้าใหม่ หรือผ้าถุงใหม่ ไปขอขมาและขอศีลขอพร กำหนดจัดงานในวันที่ 13 - 15 เมษายน ของทุกปี

7. ประเพณีวันเข้าพรรษา มีความเชื่อว่า พระต้องพึงพาชาวบ้าน และชาวบ้านก็ต้องพึงพาพระหรือวัด ชาวบ้านจะจัดเตรียมข้าวของและเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับพระภิกษุ เพราะหลังจากนี้พระภิกษุจะต้องจำพรรษาอยู่ภายในวัดถึง 3 เดือน ข้าวของที่เตรียมส่วนใหญ่ก็เป็นพวกธูปเทียน น้ำมัน หรืออาจจะเป็นปัจจัย 4 (เงิน) ก็ได้ นอกจากนี้ก็มีข้าวตอก ดอกไม้ นำไปด้วย มีการถวายทานต่าง ๆ แก่พระภิกษุสงฆ์ ฝ่ายคฤหัสถ์จะกล่าวขอขมาพระสงฆ์ แล้วบวารณาตัวแก่กัน กำหนดจัดงานในวันเข้าพรรษา (วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8)

8. ประเพณีแห่เทียนพรรษา ก่อนถึงวันเทศกาลเข้าพรรษา ประมาณ 3 - 5 วัน ชาวพุทธจะออกเชิญชวนให้ร่วมกันสลະขี้ผึ้ง เพื่อเตรียมหล่อเทียน หรือบางคนอาจบริจาคเงินเพื่อซื้อน้ำผึ้ง โดยมีสถาบัน ต่าง ๆ เช่น โรงเรียน หน่วยงานราชการ บางแห่ง กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ริเริ่ม แล้วจึงลงมือหล่อเทียนได้จำนวนเท่าใดไม่จำกัด จากนั้นก็จะตกแต่งเทียนที่หล่อไว้ทำเป็นคานหามหรือใส่รถยนต์ก็ได้ กำหนดจัดงานในวันก่อนถึงวันเข้าพรรษาประมาณ 3 - 5 วัน

9. ประเพณีงานลอยกระทง เป็นประเพณีที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย เป็นประเพณีของพราหมณ์ ทำเพื่อบูชาพระเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม ศาสนาพุทธ ก็จัดลอยกระทง เพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุ จังหวัดระนองได้จัดประเพณีลอยกระทง ในวันเพ็ญเดือน 12 ของทุกปี

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

วิสัยทัศน์ (Vision) ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก ประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจสู่นานาชาติ

พันธกิจ (Mission)

- 1) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน รวมทั้งโครงการช้ายคมนาคมเชื่อมโยงรองรับ การท่องเที่ยว
- 2) สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3) สร้างเศรษฐกิจให้สมดุลเชื่อมโยงการค้ากับต่างประเทศ
- 4) พัฒนามาตรฐานคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล
- 5) ฟื้นฟู ดูแล และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลของระบบนิเวศน์ อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

- 1) บรรลุตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 2) เตรียมความพร้อมพื้นที่เพื่อรองรับประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจสู่นานาชาติ
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และการประมงที่เชื่อมโยงกับทรัพยากรในพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (Strategies) ประกอบด้วย

1) การกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ความเข้มแข็งของพื้นที่ดึงโอกาสจากภายนอกเข้ามาส่งเสริมศักยภาพที่มีให้เต็มที่ได้แก่

- 1.1) พัฒนาระบบบริหารจัดการสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (OSM) เชิงรุก
- 1.2) พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก
- 1.3) การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้เป็นระบบที่สมบูรณ์
- 1.4) การสร้างสะพานเศรษฐกิจเชื่อมโยงสองฝั่งทะเลภาคใต้
- 1.5) ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างระบบขนส่งหลายรูปแบบและส่งเสริมพัฒนาระบบโลจิสติกส์

ให้มีประสิทธิภาพสูงอย่างต่อเนื่อง

1.6) ส่งเสริมการค้าและการลงทุนโดยการพัฒนาอุตสาหกรรมและด้านพลังงานทดแทนและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับภาคเกษตร

2) การกำหนดยุทธศาสตร์แก้ปัญหา (W-O Strategies)

เพื่อเป็นการแก้ไขจุดอ่อนของพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีจากปัจจัยภายนอกได้ ได้แก่

- 2.1) เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันสินค้าการเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด
- 2.2) การป้องกันและลดความเสี่ยงที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ อุทกภัย ดินถล่ม และธรณีพิบัติ
- 2.3) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงอนุรักษ์และมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 2.4) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ฟื้นฟูสภาพป่า
- 2.5) รองรับและเตรียมรับสถานการณ์ที่เกิดจากโรคติดต่อ รวมถึงปัญหาอาชญากรรม
- 2.6) ลดโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ

3) การกำหนดยุทธศาสตร์เชิงปรับเปลี่ยน (S-T Strategies)

เพื่อเป็นการใช้ความเข้มแข็งของพื้นที่เปลี่ยนวิกฤติที่เกิดจากปัจจัยภายนอกให้เป็นโอกาส หรือเป็นช่องทางที่จะพัฒนาได้ ได้แก่

3.1) สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ ทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคีตามแผน IMT-GT ที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การขนส่งและการพัฒนาฝีมือแรงงานมากขึ้น และรวมถึงกลุ่มประเทศคู่การค้าทางยุทธศาสตร์